ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΜΕ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΧΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ὁ καλλίτερος σύντροφος—τὸ δροσιστικώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΚΑΙ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἔχομεν μίαν μεγάλην συλλογὴν τ[illegible] θαυμασίων Τόμων, ἕκαστος τῶν ὁποίων τιμᾶται ἀπὸ 1 δραχμῆς μέχρι 10. Συμβουλευθῆτε τὸν τιμοκατάλογο[illegible] δημοσιεύθη πολλάκις εἰς τὸ ἐφετεινὰ φύλλα καὶ κάμετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ἐν ὡραῖον, ἀπολαυστικὸν καὶ ὠφέλιμον Καλοκαῖρι.

λιάδες παιδιά· ναί, ἔγεινεν ἕνα λάθος ποῦ τὸ διορθώνω σήμερον· τὰ μυθιστορήματα πρέπει νὰ τελειώσουν ἐντὸς τοῦ ἔτους, δι' αὐτὸ μένει κάποτε ἔξω ἡ 'Αθηναϊκὴ Ἐπιστολή· φέτος, βλέπεις, δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐκδίδω καὶ δωδεκασέλιδα·) *Σκιῆν* (ἔστειλα) *Νεαρὸν Εὐπατρίδην* (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησίν μου πρὸς τὴν *Φράουλαν*·) *Τιάρκον* (ἔστειλα·) *Πεταχτὴν Νεραϊδούλαν, Χρυσῆν Μάσκαν, κτλ. κτλ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *28ην Ἰουλίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀρχὴ τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 27ης Σεπτεμβρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

430 Λεξίγριφος

Φωτιὰ μὲ ἄνθος εὔοσμον
Προσεκτικὰ ἂν ἑνώσῃς
Αὐτὸ ποῦ ἀνάβει τὴ φωτιὰ
Εὐθὺς θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγρύπνου Φύλακος

431. Συλλαβόγριφος

Ἕνα φωνῆεν ἑλληνικόν,
Μ' ἓν ἄλλο σύμφωνον γαλλικόν,
Ἥρωα κάμνουν ὁμηρικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Κοραλίας Καστρίτου

432. Στοιχειόγραφος

Ἀκοῦς μακρόθεν ἀπαλήν,
Ὡραίαν μελῳδίαν;....
Καὶ ὅμως δίχως κεφαλὴν
Νερὰ λιμνάζοντα θὰ ἰδῇς
Ποῦ βλάπτουν τὴν ὑγείαν.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἱματωμένο Ξίφος

433. Ἀναγραμματισμὸς

Εὐτυχίαν θὰ ἐκφράζω
Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσῃς.
Καὶ τῆς Θεσσαλίας πόλιν,
Ἂν μὲ ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἕνα Χιωτάκι

434. Ἀστήρ

* * * Νὰ ντικατασταθοῦν οἱ
* * * ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ ἀναγιγνώσκωνται: Ὁριζοντίως Μοῦσα, καθέτως χώρα τῆς Ἑλλάδος, διαγωνίως δὲ πέλαγος ἑλληνικὸν καὶ ἱερὰ πολίχνη τῆς Γραφῆς.

* * * Λ * * *
* * *
* * *

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰφιγενείας Π. Βακατάτση

435. Φύρδην—Μίγδην

λόκσα τωνεῖγ σκυρόθης

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μαραμένο Γιοῦλι

436—440. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις:

βάρος, φίλος, νόθος, τέρας, αἰών.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τοῦ 1913.

441. Ἐλλιποσύμφωνον.

οιη - η - υη - αι ο - εο - αοαο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὑποδούλου Ἑλλάδος.

442. Γρίφος.

Ὁ Μικρὸς	Τ	Τ	Τ	εἶνε	Θέρος:
	ΤΤ	Τ	ΤΤ	εἶνε εἶνε	Χειμών:
	ΤΤΤ	ΤΤ	Τ	ς'	Ἔαρ:
	Τ	ΤΤ	ΤΤΤΤ	εἶνε εἶνε	
	Τ	ΤΤ	Τ	εἶνε	ΩΣ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλευθέρας Χίου.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἑξῆς: ***5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23***) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1.10, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 οἱ ἑξῆς: ***1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24***) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος, 13ος ἐξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1914)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδετος φρ. 3—Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσ. 6,50 Διὰ τὸ ἐξωτερ. » 4.— » 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν: Ἄδετος φρ. *7*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:

Ἄδετος φρ. *8*—Χρυσόδετος φρ. *10*.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 21

261. Μελπομένη (μέλπω, μένει.)—262. Πηνειὸς (πῖ, νῖ, ὃς.)—263. Ψαρᾶς - παρᾶς.

264. ΟΠΟΙΟΣ ΠΟΙΟΣ ΟΙΟΣ ΙΟΣ Σ — 265. ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ - ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (ΑΙΔιψός, ΑΓρΙνιον, ΑθΗνΑι, μάρΣιΠος, ΜνησΙκΛῆς, ΜασσαΛΙΑ, ἀγυιόπΑΙΣ, μακροχρΟνΙος, ΔωδεκάνησΣα.)

266. ΛΑΓΟΣ ΜΕΓΑΣ ΚΥΡΟΣ ΜΑΓΟΣ ΝΑΓΑΣ — 267. ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΝ (Δανία, Ρίον, Ἰνδίαι, Τρία, καρδία, ὀκᾶ, νίτρον.)—268. Ἀρετῆς οἰκεῖον ἀδικίαν μισεῖν.—269. Τῆς παιδείας, αἱ μὲν ρίζαι πικραί, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.—270. *Ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ* (ι ἔλ ἄσπρο - ὄρη - στενά - ζ' εἰς ἰ.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 22—28 Ἰουλίου

ΑΘΗΝΩΝ: Εἰρήνη Χαλικιοπούλου, Σπ. Σκαγδάλης, Ἰωάν. Α. Πελεκάνος, Δημ. Σπ. Π. Πετροπούλος, Δ. Θ. Κωνσταντινίδης, Κωνστ. Ι. Πιαλόγλου, Κωνστ. Πολυγένης, Λεων. Μαυροκορδᾶτος, Ἰω. Π. Μαυρογένης, Διον. Χ. Χρονόπουλος, Βασ. Γ. Τσακίρης, Ἀδαμαντία Τριανταφυλλίδου, Γ. Ε. Μανδρᾶς, Δημ. Ν. Παπαδόπουλος, Γεωργία Ἀθ. Βραχιώτου, Ἀγησ. Ἀθ. Βραχιώτης, Κούλα Α. Κονταρίνη, Κωνστ. Β. Καραβέλλος Αἴγ. Λεονάρδος, Σταμ. Γ. Γ., Δ. Ν. Ζαγανιάρης,
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ: Κωνστ. Χρ. Ἐλασσώνας.
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ: Εὐαγ. Κώτσιας.
ΒΕΛΚΑΣ: Ἡρωΐς τῆς Λήμνου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Σπ. Λ. Μάμος.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἰωαν. Πρατσινάκης, Χ. Λιαπάκης.
ΙΘΑΚΗΣ: Γ. Π. Μαρούλης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δημ. Νικ. Τσέλιος, Δημ. Παπαδόπουλος, Νικ. Π. Κουπανέλης, Δημ. Σ. Θεμελῆς, Γ. Δ. Δήμος.
ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Στ. Ε. Ἀντούλας.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σπ. Ι. Γεωργιάδης, Μεσσηνιακὴ Ἀκτή.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Μαρία Κ. Καμβύσα. Μαρία Λακκιώτου.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀριστέα Μεταξᾶ.
ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Ἰω. Μωραΐτης.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Χρυσούλα Ἀθ. Νίτη, Ἀναστασία Ἀθ. Τσαμπελάκη, Αἰκατερίνη Δ. Λοιδωρίκη, Ἀδελφοὶ Γαλανοῦ, Ἰω. Βεργῆς.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεώργ. Π. Κουξῆς.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ἀντ. Ν. Παβέλλας, Μιχ. Θ. Λύρας.
ΝΙΣΣΥΡΟΥ: Βασιλῆς τοῦ Θρύλλου.
ΠΑΤΡΩΝ: Παναγ. Σ. Καράπαλης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀχιλ. Ι. Λεωνταιανάκος, Π. Σ. Καστάνης, Δ. Σ. Χριστίδης. Γρ. Ι. Ἀρμυράντης.
ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παπάκι.
ΣΠΕΤΣΩΝ: Ψάρι τῆς Ξηρᾶς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἰωαν. Π. Καρώνης, Μαρία Π. Καρώνη.
ΥΔΡΑΣ: Νικ. Ι. Βάτης, Δημ. Γ. Καλίτσας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ἀθήναις καὶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ἐν Καλάμαις, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου, 3 Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία . . .	φρ. 10.—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος . .	» 5,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 8 Αὐγούστου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 36*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

— Λέτε νἄχουν τὸ λαχεῖο; ἠρώτησεν ὁ Ραούλ.

— Ποιὸς τὸ ξέρει! ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστάτης· φαίνονται πολὺ ἥσυχοι καὶ ἴσως θὰ τὸ ἔχουν ἐξασφαλίσῃ...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀρχηγὸς ἐπλησίασε τοὺς Ἰνδοὺς ὡς τρία βήματα καὶ εἶπε:

— Ἔλ Μόρο, ξέρεις τί θέλομε... Θέλομε τὸ λαχεῖο ποῦ σὺ καὶ οἱ φίλοι σου τὸ κλέψατε αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ στὴν ταβέρνα τοῦ Ἄλτο. Δός μας το μὲ τὸ καλό!

Οἱ τρεῖς Ἰνδοὶ ἤρχισαν νὰ γελοῦν.

— Εἶσαι τρελλός, Καμπαλλέρο Πέδρο, εἶπεν ὁ ἕνας. Δὲν ξέρομε τί μᾶς λὲς οὔτε ἔχομε κανένα λαχεῖο.

— Πολὺ καλά. Τότε θὰ σᾶς ψάξωμε ὅλους.

— Μὲ τί δικαίωμα, ἠρώτησεν ὁ Ἰνδὸς ὑπερηφάνως; Δεῖξέ μας τὸ χαρτὶ ποῦ σὲ διατάζει νὰ μᾶς ψάξῃς ἢ νὰ μᾶς συλλάβῃς.

— Δὲν ἔχω νὰ σοῦ δείξω τίποτε! ἀπεκρίθη ὁ ἀστυνόμος, πλησιάζων τὸν Ἰνδόν.

— Τότε, εἶπεν αὐτός, βγάζω τὸ μαχαῖρί του, ὁ πρῶτος ποῦ θὰ μεγγίξῃ ξεκοιλιάζεται!

— Κ' ἐγώ, ὑπέλαβεν ὁ ἀστυνόμος, ἂν δὲν σταθῆς νὰ σὲ ψάξω, σοῦ τινάζω τὰ μυαλά.

Ἔγεινε σιωπή. Οἱ Ἰνδοί, μὲ τὰ μαχαίρια στὸ χέρι, ἀψηφοῦντες τὰ πιστόλια τῶν ἀστυνομικῶν, ἐπερίμεναν μὲ γαλήνην. Δὲν ἠκούετο, παρὰ ὁ θόρυβος τοῦ τρέχοντος τραίνου.

Τέλος, ὁ ἀρχηγὸς διέταξε:

— Ἐμπρός! ψάχτε τους!

Δύο χωροφύλακες ἐπροχώρησαν· ἀλλὰ μόλις ἔκαμαν ἕνα βῆμα, δύο μαχαίρια ἐκτοξευθέντα δι' ἀσφαλοῦς χειρὸς ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐφυτεύθησαν, τὸ ἕνα εἰς τὸν τοῖχον τοῦ βαγονιοῦ, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μόλις μέτρου ἀπὸ τὸν Ραούλ, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν κοιλίαν ἑνὸς τῶν χωροφυλάκων, ὁ ὁποῖος ἔπεσε πλέων εἰς τὸ αἷμά του.

Ἀμέσως ἀντήχησαν πολυάριθμοι πυροβολισμοί. Οἱ Ἰνδοὶ ἀνεπήδων ὡς τίγρεις, ἐχώνοντο κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους, ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ οὔτε μία σφαῖρα δὲν τοὺς ἐπέτυχεν. Ἡ θέσις των ὅμως ἦτον ἄσχημη. Διότι οἱ χωροφύλακες καὶ ὁ Δὸν Κάρλος ἐπροχώρουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐξωθοῦντες καὶ περιορίζοντες τοὺς Ἰνδοὺς εἰς τὴν γωνίαν τοῦ βαγονίου, ὅπου μετ' ὀλίγον θὰ ἔμενον ἀκίνητοι καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀλλ' ἐνῷ οὗτοι ἐθεώρουν τοὺς κλέπτας πιασμένους, ὁ Ἔλ Ἀγκίλα, μὲ θαυμαστὴν εὐκινησίαν, ἐπήδησεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια των καὶ ἔτρεξε πρὸς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου. Ὁ φύλαξ τοῦ βαγονιοῦ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλὰ πίπτει πληγωμένος ἀπὸ μίαν μαχαιριάν (*). Ἀντηχοῦν καὶ ὅλοι πυροβολισμοί, ἀλλὰ δὲν πληγώνεται ὁ Ἰνδός, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν διάδρομον. Ὁ Ραοὺλ τὸν ἀκολουθεῖ ἐξ ἐνστίκτου, χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸν κίνδυνον ποῦ διατρέχει. Ὁ ἀρχηγὸς φωνάζει ἀμέσως εἰς τοὺς ἄνδρας του:

— Ἀφίστε τοὺς ἄλλους!

«Ἀμέσως ἀντήχησαν πολυάριθμοι πυροβολισμοί...» (Σελ. 285 στ. γ')

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 278.

Τὸν Ἔλ Ἀγκίλα μόνον πρέπει νὰ πιάσωμε, γιατὶ αὐτὸς ἔχει τὸ λαχεῖο!

— Ἀλήθεια, ἐφώναξεν ὁ Ἰνδός, ἀλλὰ κοπιάστε νὰ τὸ πάρετε!

Ἀμέσως ὅλοι οἱ χωροφύλακες ὥρμησαν ἐκεῖ, βέβαιοι ὅτι ὁ Ἰνδὸς δὲν θὰ

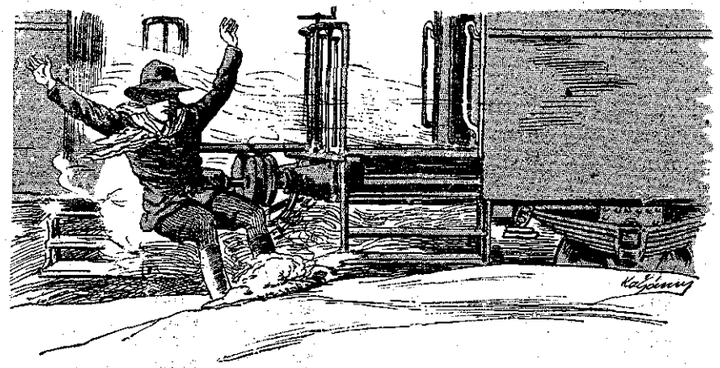

«Ἔπεσεν εἰς τὸν σωρὸν ἐκεῖνον τῆς λεπτῆς καὶ ἐλαστικῆς ἄμμου. (Σελ. 286 στ. α.)»

ἠμποροῦσε νὰ διαφύγῃ, διότι οἱ ἐπιβάται οἱ ὁποῖοι συνωστίζοντο εἰς τὸν διάδρομον, τὸν ἐμπόδιζαν νὰ προχωρήσῃ.

Ἤδη ὁ Δὸν Κάρλος καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἐξέτειναν τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν συλλάβουν, ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν βραχίονα καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν τράχηλον.

Ἀλλ' ὁ Ἰνδός, μ' ἐπιδέξιον κίνημα, ἀπηλλάχθη ἀπὸ τὸ σφίξιμόν των κ' ἐπήδησεν εἰς τὴν σκάλαν τοῦ βαγονιοῦ. Ἐκεῖθεν ἔσκυψε, κρατούμενος μόνον ἀπὸ τὸ χάλκινον κάγκελον, καὶ ἀφέθη νὰ πέσῃ εἰς τὸν δρόμον, ὅπου ἐστράφη περὶ τὸν ἑαυτόν του δύο τρεῖς φοράς, ὡς ἐκ τῆς ταχύτητος τοῦ τραίνου, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ σταθῇ ὄρθιος.

Τὸ τόλμημα αὐτὸ ἦτο τόσον ἀπρόοπτον, ὥστε ὁ Δὸν Κάρλος καὶ οἱ χωροφύλακες ἔμειναν πρὸς στιγμὴν κατάπληκτοι, χωρὶς νὰ κάμνουν τὸ ἐλάχιστον κίνημα. Ἀλλ' ἡ ἔκπληξίς των δὲν ἔμεινεν ἕως ἐδῶ. Ἔξαφνα εἶδαν καὶ ἓν ἄλλο σῶμα νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὸ τραῖνον καὶ νὰ πίπτῃ εἰς τὸ κενὸν ὡς βολίς. Ἦτο ὁ Ραοὺλ.

Ὁ μικρός, βλέπων νὰ διαφεύγῃ ὁ ἄνθρωπος ποῦ εἶχε τὸ λαχεῖόν του, τὴν περιουσίαν του, δὲν ἐσκέφθη ἄλλο παρὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, νὰ μὴν τὸν χάσῃ ἀπὸ τὰ μάτια του.

Μὲ θαυμαστὴν ἑτοιμότητα καὶ τόλμην, ἐπωφελήθη τῆς ἐξῆς εὐκαιρίας: Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ τραῖνον ἐπερνοῦσε πλησίον ἑνὸς λοφίσκου, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ σχηματίζει ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὁ ἄνεμος, σωρεύων ἄμμον ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς πεδιάδος. Οἱ μικροὶ αὐτοὶ ἀμμόλοφοι ὀνομάζονται εἰς τὸν τόπον «μεντάνος». Πηδήσας λοιπὸν ἀπὸ τὸ τραῖνον, ἔπεσεν εἰς τὸν σωρὸν ἐκεῖνον τῆς λεπτῆς καὶ ἐλαστικῆς ἄμμου, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε.

Ὅλοι οἱ ἐπιβάται ὥρμησαν εἰς τὰ παράθυρα, διὰ νὰ ἰδοῦν τί ἀπέγειναν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ τὸ παιδί. ποῦ εἶχαν τὴν τρελλὴν τόλμην νὰ πηδήσουν ἀπὸ ἀμαξοστοιχίαν τρέχουσαν ὁλοταχῶς.

Ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ διακρίνουν παρὰ δύο λευκὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα γρήγορα ἐξηφανίσθησαν μέσα εἰς τὴν πεδιάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

Ἡ γλῶσσα τοῦ χρήματος

Οὔτε ὁ Ἔλ Ἀγκίλα, οὔτε ὁ Ραοὺλ ἐπληγώθησαν διόλου.

Ὁ Ἰνδὸς εἶχε πηδήσῃ μὲ τὴν δεξιότητα ἐκείνῃ τῶν ἀνθρώπων τῆς πάμπας, οἱ ὁποῖοι εἰμποροῦν νὰ πηδοῦν ἀπὸ ἕνα ἄλογον ἀφηνιασμένον. Ὁ Ραοὺλ πάλιν, εἶχε χωθῇ σχεδὸν ὅλος μέσα εἰς τὴν ἄμμον. Ἐξαλίσθη ὀλίγον ἀπὸ τὸ πέσιμον, ἀλλὰ γρήγορα συνῆλθε καὶ τὸ πρῶτον ποῦ ἐσυλλογίσθη ἦτο ὁ Ἰνδός. Κυττάξας γύρω του, εἶδε τὸ τραῖνον ποῦ ἐχάνετο εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ μίαν λευκὴν μορφήν, ἡ ὁποία, εἰς ἀπόστασιν διακοσίων περίπου μέτρων ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκετο, ἀπεμακρύνετο χωλαίνουσα...

Ἦτο βεβαίως ὁ ἄνθρωπός του. Τὸ πρῶτον κίνημα τοῦ Ραοὺλ ἦτο νὰ τὸν κυνηγήσῃ. Ἐσυλλογίσθη ὅμως ὅτι ἂν ὁ Ἰνδὸς τὸν ἀπαντοῦσεν εἰς ἐκείνην τὴν ἐρημίαν, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ μὲ μίαν μαχαιριάν. Ὁ Ἔλ Ἀγκίλα δὲν ὑπωπτεύετο ὅτι καὶ ἄλλος εἶχε πηδήσῃ ἀπὸ τὸ τραῖνον, μὲ τὴν ἰδίαν τόλμην καὶ δεξιότητα. Ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο μόνος, ὅτι ἀπηλλάχθη πηδῶν ἀπὸ ὅλους του τοὺς διώκτας. Κ' ἐτύμφερεν εἰς τὸν Ραοὺλ νὰ μείνῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν πλάνην αὐτήν.

«Ἔπρεπε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ...» (Σελ. 286 στ. γ'.)

Ἀλλ' ἀμέσως τοῦ παρουσιάσθη ἓν ἄλυτον πρόβλημα: Διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰνδοῦ, ἔπρεπε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἀλλὰ νὰ κολουθήσῃ κανεὶς ἄνθρωπον εἰς τὴν πάμπαν χωρὶς νὰ φανῇ, εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατον. Εἰς τὰς ἀπεράντους ἐκείνας πεδιάδας, οὔτε σπίτι ὑπάρχει, οὔτε δένδρον, οὔτε θάμνος πολλάκις, διὰ νὰ προφυλαχθῇ ὁ παρακολουθῶν.

Ναὶ μὲν ὁ ἥλιος ἔδυε καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἐσκοτείνιαζε. Ἀλλ' εἰς τὴν πάμπαν αἱ νύκτες εἶνε αἴθριαι, διαυγεῖς. Νὰ κολουθήσῃ λοιπὸν τὸν Ἰνδὸν δὲν ἠμποροῦσε. Ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ χάσῃ τὰ ἴχνη του ἔπρεπε. Πρὸς τί λοιπὸν ἔκαμε ἐκεῖνο τὸ σάλτο μορτάλε;....

Δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ.... Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἔλ Ἀγκίλα ἀπεμακρύνετο. Τὸν ἔβλεπεν ἐκεῖ πέρα νὰ χώνεται εἰς τὰ χορτάρια τοῦ κάμπου, βαδίζων μὲ τὸ συρτὸν ἐκεῖνο καὶ κουρασμένον βῆμα τῶν γκώσων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε συνηθισμένοι νὰ μεταχειρίζωνται πολὺ τὰ πόδια των.

Κρίνων ὁ Ραοὺλ, ὅτι ἡ ἀπόστασις ποῦ τὸν ἐχώριζεν ἀπὸ τὸν κλέπτην του ἦτο ἀρκετή, ἡτοιμάζετο ὁπωσδήποτε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, διὰ νὰ τὸν βλέπῃ τοὐλάχιστον μακρόθεν, ὅταν ἤκουσεν ἔξαφνα καλπασμόν. Μετ' ὀλίγον εἶδε δύο ἄλογα, τὰ ὁποῖα ἠκολούθουν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

Ὁ Ραοὺλ ἐκύτταξε πρῶτα διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι τὸ πορτοφόλι του εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν τσέπην του κ' ἐστάθη περιμένων μ' ἐμπιστοσύνην, διότι ὁ μικρὸς μεταναστης ἤρχισεν ἤδη νὰ μανθάνῃ, ὅτι διὰ τοῦ χρήματος ἁπλοποιοῦνται ὅλα τὰ ζητήματα...

Ὅταν τὰ ἄλογα ἐπλησίασαν, εἶδεν ὅτι ἐκαβαλλικεύοντο ἀπὸ μίαν χονδρὴν χωριάτισσαν, ἀπὸ μίαν χωριατοπούλαν καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸν χωριατόπουλον. Εἰς τὸ πρῶτον ἐκάθητο ἡ μητέρα, ἔχουσα

τὴν κόρην της εἰς τὰ καπούλια. Εἰς τὸ δεύτερον ἐκάθητο μόνος ὁ υἱός, παιδὶ τῆς ἡλικίας περίπου τοῦ Ραοὺλ. Ἡοικογένεια εἶχε κάμῃ τὰ ψώνια της ἀπὸ τὸ πλησιέστερον παντοπωλεῖον,—ὅπως ἐμαρτυροῦσεν ὁ ὀγκώδης σάκκος. τὸν ὁποῖον ὁ μικρὸς εἶχε κρεμασμένον εἰς τὴν σέλλαν του,—καὶ τώρα ἐπέστρεφεν εἰς τὸ σπίτι της.

Ὁ Ραοὺλ τοὺς ἐσταμάτησε καὶ προσεπάθησε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἤθελε νὰ τὸν πάρουν μαζί των. Ἀλλὰ τὰ ἱσπανικὰ τὰ ὡμίλοῦσεν ἀκόμη πολὺ ἀτελῶς, ἡ δὲ κα... γυναῖκα, ἡ ὁποία ἦτο βιαστική, ἐξεκίνησε πάλιν, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν ἀκούσῃ περισσότερον τὰ κορακίστικα τοῦ μικροῦ ἐκείνου ἀγνώστου. Ὁ Ραοὺλ ἔπιασε τὸν χαλινὸν τοῦ ἀλόγου της, διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ φύγῃ. Ἐκείνη τότε, τρομάξασα, ἤρχισε νὰ ξεφωνίζῃ, ἐνῷ ὁ υἱός της, κραδαίνων τὸ μαστίγιόν του, ἐπέπιπτε κατὰ τοῦ Ραοὺλ μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα τοῦ ἀλόγου του.

Ἐπὶ τέλους ὁ μικρὸς Γάλλος, διὰ νευμάτων, κατώρθωσε νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ ὅτι δὲν ἦτο κανένας λῃστής, ἀλλ' ἀπεναντίας προσέφερε χρήματα διὰ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ καθήσῃ εἰς τὰ καπούλια ἑνὸς τῶν ἀλόγων.

Ἡ θέα τῶν χαρτονομισμάτων ποῦ ἔσειε, τὰ εἴκοσι πιάστρα ποῦ ἔβαλε διὰ τῆς βίας εἰς τὰ χέρια τῆς χονδρῆς χωριάτισσας, ἔφεραν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ ποῖος δὲν ἐννοεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ χρήματος; Μετ' ὀλίγον, ὁ Ραοὺλ ἐκάθητο ἀνέτως εἰς τὰ καπούλια τοῦ δευτέρου ἀλόγου, ὀπίσω ἀπὸ τὸ χωριατόπουλον, τὸ ὁποῖον εἶχε πιάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην, καὶ ἐκάλπαζε διὰ τῆς πεδιάδος πρὸς τὴν διεύθυνσιν ποῦ ἠκολούθει καὶ ὁ Ἰνδός.

Ἦτο τὸ μόνον ποῦ ἐπιθυμοῦσε καὶ ἡ χαρά του συνεπληρώθη, ὅταν, μετὰ μισῆς ὥρας ἱππασίαν, διέκρινε πάλιν τὸ λευκὸν ὑποκάμισον καὶ τὸ μεγάλο καπέλο τοῦ κλέπτου του, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπήγαινε βέβαια εἰς τὸ «πουέμπλο». Εὐτυχῶς, εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἐπήγαιναν καὶ οἱ ταξειδιῶται ποῦ τὸν παρέλαβον.

Ὁ Ραοὺλ ἔμαθεν ἀπὸ αὐτούς, ὅτι τὸ «πουέμπλο» εὑρίσκετο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ρίο Παράνα καὶ ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπαρκάροντο ὅσοι ἤθελαν νὰ περάσουν τὸν ποταμόν, διὰ νὰ πάρουν τὰ μεγάλα πλοῖα ποῦ πηγαίνουν εἰς τὸ Κορριέντες καὶ εἰς τὸ Σάκο.

Δὲν ἐχώρει πλέον ἀμφιβολία: ἐκεῖ διηυθύνετο ὁ Ἔλ Ἀγκίλα.

Τώρα ἡ μόνη δυσκολία ἦτο, νὰ καταφέρῃ τοὺς νέους του φίλους νὰ πηγαίνουν σιγὰ-σιγά, διὰ νὰ μὴ χάσῃ ἀπὸ τὰ μάτια του τὸν ταξειδιώτην, ποῦ τοὺς τὸν ἔδειξεν ὅταν ἐπέρασαν δίπλα του.

Ἀλλὰ μὲ ἄλλα εἴκοσι πιάστρα, ἡ χονδρὴ χωριάτισσα ἐδέχθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σπίτι της ἀργότερα, καὶ τὸ ταξεῖδι παρετάθη οὕτω καὶ ἐπὶ μέρος τῆς νυκτός.

Τώρα οἱ ἱππεῖς προηγοῦντο, ἀλλὰ ὁ Ραοὺλ κατεσκόπευε πάντοτε τὸν Ἰνδόν, ὁ ὁποῖος ἀπορροῦσε διὰ ποῖον λόγον οἱ ἱππεῖς ἐκεῖνοι δὲν ἔτρεχαν γρηγορώτερα. Ἡ θέα ὅμως τῆς χονδρῆς χωριάτισσας ποῦ ἐκάθητο εἰς τὸ πρῶτον ἄλογον μὲ τὴν κόρην της, τῷ ἀνήρεσε κάθε φόβον.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟν

Ἀγαπητοί μου,

ΟΙΣ τἀθηναϊκὰ θέατρα, καὶ προπάντων εἰς τὴν Νέαν Σκηνήν, ὅπου κάθε βράδυ παίζονται τὰ «Παναθήναια», συμβαίνει τὸ ἑξῆς παράδοξον: Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς θεατὰς εἶνε μὲ τὴν Συνεννόησιν,—τὴν Ἀντάντ, ὅπως λέγεται ἡ συμμαχία Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας. Ἄλλοι πάλιν εἶνε μὲ τὴν Γερμανίαν. Ὁσάκις λοιπὸν παρουσιάζεται εἰς τὴν σκηνὴν κανένα νούμερο φιλογερμανικόν, οἱ θαυμασταὶ τῆς Γερμανίας ἐνθουσιάζονται, χειροκροτοῦν, μπιζάρουν, ζητωκραυγάζουν ἀπεναντίας, οἱ φίλοι τῆς Ἀντάντ θυμώνουν, ἀποδοκιμάζουν, σφυρίζουν, φωνάζουν «κάτω!» Τὸ ἴδιον καὶ ὅταν παρουσιάζεται κανένα νούμερο φιλαντανταντικόν· οἱ μὲν τὸ χειροκροτοῦν, οἱ δὲ τὸ σφυρίζουν λυσσωδῶς. Μὲ ἄλλους λόγους, εἰς τὰ θέατρά μας, ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν αὐτῶν σκηνῶν τῶν Ἐπιθεωρήσεων,—καὶ τέτοιας ἔχουν φέτος σχεδὸν ὅλαι,—γίνονται καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν σκηναὶ ταραχώδεις. Πολλάκις, οἱ ἀντίπαλοι θεαταὶ ἀνταλλάσσουν ὕβρεις, κάποτε δὲ καὶ μπαστουνιές. Ἐπεμβαίνει τότε ἡ Ἀστυνομία, συλλαμβάνει τοὺς ταραξίας καὶ τοὺς ὁδηγεῖ ἀμέσως εἰς τὸ διαρκὲς Πταισματοδικεῖον, τὸ ὁποῖον τοὺς δικάζει καὶ τοὺς καταδικάζει.

Διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν διεμαρτυρήθησαν ἐπανειλημμένως αἱ ἐφημερίδες. Τί ἐπεμβαίνει, εἶπαν. τὸ θέατρον εἰς τὴν πολιτικήν; Τὸ θέατρον εἶνε διασκέδασις. Ἀλλὰ πῶς νὰ διασκεδάσῃ κανεὶς μέσα εἰς θόρυβον καὶ εἰς καυγάδες; Καὶ ἐσύστησαν εἰς τὴν λογοκρισίαν νὰπαγορεύσῃ τὰς πολιτικὰς σκηνάς, διὰ νὰ παύσουν αἱ ἄλλαι. Ἀλλ' ἕνας ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τῶν «Παναθηνσίων», ἀπήντησεν ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν καλῶς, ὅτι τὸ θέατρον εἶνε καὶ ἄμβων κοινωνικοῦ, πολιτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ κυρήγματος, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀριστοφάνους μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς, διὰ τῶν ἔργων των, κηρύττουν τὰ πολιτικά των φρονήματα καὶ ἐκχύνουν τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα, ἀναγκάζοντες καὶ τοὺς πολίτας ποῦ πηγαίνουν εἰς τὸ θέατρον, νὰ κάμνουν τὸ ἴδιον.

Αὐτὸ εἶνε ἀληθές. Τὸ θέατρον δὲν εἶνε μόνον διασκέδασις. Εἶνε καὶ Σχολεῖον, εἶνε καὶ Ἐκκλησία, χρησιμοποιεῖται δὲ πολλάκις καὶ ὡς κέντρον ἢ ὁρμητήριον πολιτικῶν ἐκδηλώσεων. Εἰς ἐποχὰς μάλιστα ποῦ ἡ πολιτικὴ ἢ κοινωνικὴ κατάστασις εὑρίσκεται εἰς ὀξὺ σημεῖον, τὸ θέατρον παίζει ρόλον σπουδαῖον. Ἐκεῖ μέσα γίνεται τὸ ζωηρότερον κήρυγμα, ἡ ἀποτελεσματικωτέρα προπαγάνδα, καὶ ἐκεῖθεν οἱ πολῖται ἐνθουσιάζονται διὰ μίαν ἰδέαν ἢ δι' ἕνα πρόσωπον. Ὅταν ἔξαφνα ἡ Ἰταλία ἠγωνίζετο διὰ τὴν ἐθνικήν της ἀποκατάστασιν,—διῃρημένη τότε καὶ δουλεύουσα κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοὺς Αὐστριακούς,—εἰς τὰ Ἰταλικὰ θέατρα ἐγίνοντο αἱ ἐνθουσιωδέστεραι πατριωτικαὶ διαδηλώσεις. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲν εἶχαν ἐφευρεθῇ ἀκόμη αἱ Ἐπιθεωρήσεις. Ἐπαίζοντο ὅμως τραγῳδίαι τοῦ παλαιοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ Ἀλφιέρη, μὲ ὑποθέσεις ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, διαλεγμέναι ἐπίτηδες διὰ νὰ ἐξάπτουν τὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν τυράννων.

Ἀλλὰ καὶ τὸ μελόδραμα ἔκαμνε τὸ μέρος του. Τότε ὁ περίφημος Βέρδης εἶχε δώσῃ τὸν «Σικελικὸν Ἑσπερινόν» του (Βέσπερι Σιτσιλιάνι). Τὸ μελόδραμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς θέμα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Σικελίας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Γάλλων, ἔμεινεν ἱστορικὸν διὰ τὴν πατριωτικὴν ἐξέγερσιν ποῦ ἐπροκάλεσεν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν. Οἱ Ἰταλοὶ ἐθεοποίησαν τότε τὸν Βέρδην, ὄχι τόσον ὡς μεγάλον μουσικόν, ὅσον διότι τὰ στοιχεῖα τὰ ἀποτελοῦντα τὸνομά του, (VERDI), ἦσαν κατὰ σύμπτωσιν ταχυτικὰ τῆς φράσεως, ἡ ὁποία ἐσυμβόλιζε τὸ μέγα πατριωτικὸν των ὄνειρον: Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας (Vittorio **Emmanuele, Re D' Italia.**)

Αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἐπεδίωκαν τότε; Νὰ ἑνωθῇ ἡ διῃρημένη καὶ δούλη Ἰταλία, ἐλευθέρα ὅλη, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ ἡρωϊκοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ;

Μία λοιπὸν ἦτο τότε ἡ Ἰταλικὴ κραυγή: Viva Verdi! Ἀλλ' ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ζητωκραυγάζουν τὸν μουσικόν των, ἐζητωκραύγαζον τὸν βασιλέα ποῦ θὰ τοὺς ἀπελευθέρωνε. Καὶ τὸ ἔκαμναν συμβολικῶς, διὰ τὸν φόβον τῶν Αὐστριακῶν τυράννων.

Σᾶς ἀσπάζομαι **ΦΑΙΔΩΝ**

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. (Συνέχεια)

Ἔξαφνα τοῦ ἐγεννήθη μία ἀμφιβολία καὶ ἔβγαλε πάλιν τὸν φάκελλον, διὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ. Μὲ μίαν ματιὰν ἐβεβαιώθη: Ναί, αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ κίτρινος φάκελλος περιεῖχε πράγματι τὰ γράμματα. Τὰ ἐτακτοποίησε βιαστικά, ἔκλεισε τὸν φάκελλον καὶ πάλιν τὸν ἐφύλαξεν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν, ἡ σκάλα ἔτριξεν ὑπὸ τὸ βῆμα νέου ἐπισκέπτου καὶ ὁ Μωρίς, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα εἰς τὴν θύραν, ἠσθάνθη τὸ αἷμα του νὰ παγώνῃ εἰς τὰς φλέβας του.

Μὴν ἦτον ὁ «Ρ»;

Ἡ στιγμὴ ἐφάνη εἰς τὸν Μωρὶς αἰών. Ἐπὶ τέλους ἡ θύρα ἤνοιξε κ' ἐπαρουσιάσθη ἕνα ὠχρὸν πρίσωπον, γεροντικόν.

Ἐσώθη!... Ὁ ἄνθρωπος ποῦ εἰσῆλθε, δὲν ἦτο ὁ κλέπτης υἱὸς τοῦ Μαρκησίου.

-Αλλ' ὅταν τὸν ἀνεγνώρισεν ὁ Μωρίς, ἔκαμεν ἀκούσιον κίνημα πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἦτο ὁ γέρω Ράλφ, ὁ περίφημος μεταμορφωτής, ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν!

Δυστυχία του! Δὲν θὰνεγνώριζεν ἀράγε ἀμέσως τὸν ψευδο-Ρῶ;...

Ὁ γέρω-Ράλφ ἐπροχώρησε μισοκλείων τὰ μάτια καί, ἀφοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Σκυλοκεφάλου καὶ δύο-τριῶν συντρόφων, ἐκύτταξε τὸν Μωρὶς μὲ περιέργειαν.

— Γνωρίζεσθε, νομίζω, εἶπεν ὁ Σίμων γελῶν.

— Ἄμπᾶ! ἐψιθύρισεν ὁ Ράλφ, δὲν τὸν γνωρίζω ἐγώ...

— Τί λὲς ἐκεῖ! ἀνέκραξεν ὁ ἀρχηγός. Θὰ μᾶς κάμῃς τώρα πῶς δὲν γνωρίζεις τοὺς πελάτες σου; Ἐσύ, μιὰ φορὰ νὰ ἰδῇς ἕναν ἄνθρωπο, τὸν φωτογραφίζεις στὴ μνήμη σου καλλίτερ' ἀπ' ὅ,τι τὸ κάνουν στὸ ἀνθρωπομετρικὸ γραφεῖο τῆς Ἀστυνομίας!...

Πῶς νὰ περιγράψωμεν τὸ βλέμμα ποῦ ἀντήλλαξαν ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ Μωρὶς Ζιλλὰρ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν; Οὔτε παράκλησις, οὔτε ἀπειλή, ἀλλὰ μία σιωπηλὴ συμφωνία, ταχεῖα, ὀριστική, μία συνεννόησις ἐπισφραγισθεῖσα μ' ἕν γοργὸν ἀνοιγοκλείσιμον τῶν βλεφάρων.....

Κατόπιν ὁ γέρω Ράλφ εἶπε:

—Ναί, ναί, ἔχεις δίκιο. Ἐγνώρισα τὸν κύριο «Ρ» στὴ στιγμή. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, φίλε μου Σίμων! Εἰς τὸ ἐπάγγελμά μας, ἡ ἐχεμύθεια εἶνε τὸ πᾶν. Ἔπειτα, ποῦ νὰ ξέρω ἂν ὁ «Ρ» ἤθελε νὰ δείξῃ πῶς γνωριζόμεθα. Ἂς εἶνε, τώρα ποῦ βλέπω πῶς τοῦ εἶνε ὁλωσδιόλου ἀδιάφορο.....

Καὶ τονίζων πονηρῶς αὐτὴν τὴν λέξιν, ὁ γέρων ἔδωσε τὸ χέρι του εἰς τὸν Μωρὶς καὶ προσέθεσε:

—Πῶς εἶσθε;

—Πολὺ καλά! εὐχαριστῶ! ἀπεκρίθη ὁ νέος μὲ ἔκπακτον διάχυσιν, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν Σκυλοκέφαλον νὰναπράξῃ φαιδρῶς:

—Εἶσθε καὶ οἱ δύο πρώτης τάξεως θεατρῖνοι! Βλέπεσθε μὲ τόση χαρὰ καὶ προσποιεῖσθε ὅτι δὲν γνωρίζεσθε καθόλου!

—Ἔ, φίλε μου, ὑπέλαβεν ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν, τὴν ἡμέραν ποῦ δὲν θὰ μπορῶ πιὰ νὰ παίζω κωμῳδία, πρέπει νὰ κλείσω τὸ μαγαζί μου. Τὸ ἴδιο βέβαια καὶ σύ.

—Καὶ ἐγώ, καὶ ἐγώ, ἐννοεῖται! ἐφώναξε καγχάζων ὁ Σκυλοκέφαλος. Εὐτυχῶς ποῦ μποροῦμε ἀκόμη καὶ οἱ δύο μας... Λοιπὸν, εἰς τί χρεωστῶ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἐπισκέψεώς σου, ἀγαπητὲ συνέδελφε;

—Χμ! εἶνε μυστικό! ἐψιθύρισεν ὁ Ράλφ. Ἤθελα νὰ ποῦμε κάτι τί οἱ δύο μας.

—Πᾶμε ἀπάνω λοιπὸν, ἀπεκρίθη ὁ Σίμων. Δὲν θὰ μᾶς ἐνοχλήσῃ ἐκεῖ κανείς.

—Πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Ράλφ. Ὀρεβούαρ, κύριοι! Ὀρεβούαρ, κύριε Ρῶ!

—Καλυνήκτα, μπάρμπα Ράλφ! ἀπεκρίθησαν πολλαὶ φωναί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Μωρίς.

—Ἐσὺ τώρα θὰ φύγῃς; ἠρώτησε τὸν Μωρὶς ὁ Σκυλοκέφαλος.

—Βεβαιότατα!

—Καλὴ τύχη λοιπὸν, γιατὶ αὐτὸ ποῦ κάνεις, εἶνε πρέλλα.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Σκυλοκέφαλος ἀνῆλθε μίαν κλίμακα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ράλφ, καὶ ἐξηφανίσθη.

Ὁ Μωρὶς Ζιλλὰρ δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ χάσῃ στιγμήν. Καὶ τώρα ποῦ ἔλειπεν ὁ ἀρχηγός, ὀλίγον τὸν ἔμελε νὰ δεί ξῃ ὅτι ἐβιάζετο νὰ φύγῃ.

—Ἄνοιξέ μου! εἶπε εἰς τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἦτο ἐπιφορτισμένος νὰνοιγοκλείνῃ τὴν καταπακτήν.

Ὁ ὑπηρέτης, μὲ προφανῆ δυσφορίαν μουρμουρίζων, ἐπίεσε τὸ ἐλατήριον δυνατά. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν, ἡ καταπακτὴ δὲν ἄνοιξε.

—Ἔ, λοιπὸν, εἶπε ὁ Μωρὶς μὲ ἀνυπομονησίαν. Κάμε γρήγορα! δὲν βλέπεις πῶς βιάζομαι;

—Περίεργο πρᾶγμα, εἶπεν ὁ ἄλλος· δὲν ἀνοίγει! Ἠατῶ τὸ κουμπὶ μὲ ὅλη μου τὴ δύναμι, ἀλλὴ τίποτα! Φαίνεται πῶς ἐχάλασε ἡ μηχανή.

Καὶ ἐνώπιον τοῦ Μωρὶς, ἐπανέλαβε τὴν ἀπόπειραν, ἀλλ' ἡ καταπακτὴ ἐπέμενε κλεισμένη....

—Κάτι θὰ ἔσπασε, ἐξηκολούθησεν ὁ ὑπηρέτης· πρέπει νὰ φωνάξωμε τὸν κύριο. Αὐτὸς ξέρει τὴ μηχανή. Εἶνε ἐφεύρεσις δική του.

Ἀλλ' ὅταν μετ' ὀλίγας στιγμὰς, ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους ἀνέβη ἐπάνω νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Σκυλοκέφαλο, ἔγεινε δεκτὸς μ' ἕνα τραντακτὸ γέλιο. Ὅσον διὰ τὸν βασιλέα τῶν μεταμορφωτῶν, αὐτὸς ηὐδόκησε ν' ἀποκριθῇ.

—Ἀφισέ μας ἥσυχους, ἐδῶ μιλοῦμε! Στὴν ἡλικία σου, δὲν ἔμαθες ἀκόμα ὅτι οἱ πόρτες καμμιὰ φορὰ δὲν ἀνοίγουν, γιατὶ δὲν πρέπει ν' ἀνοίξουν; Ἔξαφνα κάποιος ξέρει, ὅτι ἕνα πρόσωπο πού εἶνε μέσα, δὲν πρέπει νὰ βγῇ ἔξω. Τότε ὁ κάποιος αὐτὸς σκανδαλίζει τὸ ἐλατήριο τῆς καταπακτῆς....Κατάλαβες τώρα; Ἂν δὲν κατάλαβες, εἶσαι ὁ μεγαλείτερος βλάκας τοῦ κόσμου.

—Κατάλαβα! ἐψιθύρισεν ὁ λωποδύτης, κοκκινίζων. Ξέρετε τὸ πουλὶ ποῦ εἶνε κάτω καὶ δὲν θέλετε νὰ σᾶς φύγῃ.

—Μπράβο! ἐψιθύρισεν ὁ Ράλφ, τώρα εἶσαι ἔξυπνος. Καὶ ἀφοῦ ἔμαθες πιὰ γιατὶ δὲν ἀνοίγει ἡ καταπακτή, ἄδειασέ μας τὴ γωνιά, γιατί, σοῦ εἶπα, ἔχομε κουβέντα. Ἂν θέλετε ὅμως γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν ὑπομονή του ὁ νέος, δοκιμάστε πάλι νὰνοίξετε. Δὲν θὰ τὸ καταφέρετε ποτέ.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Σκυλοκέφαλον, ἐσυνέχισε τὴν διακοπεῖσαν συνομιλίαν των:

—Ἡ καλλίτερη δουλειὰ τοῦ κόσμου, σοῦ λέγω!... Δουλειὰ ποῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ κερδίσῃ ἑκατομμύρια. Ἐγὼ ἐνόησα ἀμέσως πόσης σημασία ἔδινε ὁ «Ρ» στὰ γράμματά του. Ἐλογάριαζε νὰ πάρῃ μὲ αὐτὰ ἕνα μεγάλο ποσὸ, τριακόσιες χιλιάδες φράγκα τοὐλάχιστον. Ἀλλὰ μὲ τὸν συνδυασμὸ τὸν δικό μου, τὸ ποσὸν αὐτὸ δεκαπλασιάζεται, εἰκασαπλασιάζεται. Ἀκοῦς, Σίμων;

—Τότε λοιπόν, ὑπέλαβεν ὁ Σκυλοκέφαλος, τὸ ἁπλούστερο εἶνε νὰ πάρωμε αὐτὰ τὰ γράμματα καὶ....

—Ποτέ! Νὰ πάρωμε τὰ γράμματα, καὶ τί νὰ τὰ κάμωμε;

—Νὰ τὰ πωλήσωμε στὸ Μαρκήσιο.

—Μὰ τὰ διάβασες αὐτὰ τὰ γράμματα; ἠρώτησε ὁ Ράλφ ὑψώνων τοὺς ὤμους σαρκαστικῶς.

—Ὄχι, ἄλλως τε εἶνε γαλλικά.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος γι' ἄνθρωπο ποῦ ξέρει τὴ δουλειά του. Σίμων, σὲ βεβαιῶ ὅτι μ' ἐκπλήττεις. Δὲν μποροῦσες νὰ βάλῃς νὰ σοῦ τὰ μεταφράσουν; Ἐὰν λοιπὸν τὰ ἐδιάβαζες, θὰ ἔβλεπες ὅτι δὲν εἶνε γράμματα διὰ πούλημα, ἀλλά.....

Ὁ γέρω Ράλφ διεκόπη ἀποτόμως. Ἀπέξω ἀνέβαινε ἕνας θόρυβος ὑποπτος, ἀλλόκοτος.

Μετ' ὀλίγον, μία ἀδύνατη φωνὴ ἔψαρεν εἰς ταὐτιά των. Κάποιος ἐπρόφερε μὲ κόπον:

— Καζαμπιάνκα!

— Πρέπει νὰ κατεβοῦμε καὶ νὰνοίξωμε, εἶπεν ὁ Ράλφ. Εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ «Ρ», τὴν γνωρίζω· ἀλλὰ τὸ παιδὶ φαίνεται πολὺ ταραγμένο. Τί νὰ συμβαίνῃ;

Ὁ βασιλεὺς τῶν μεταμορφωτῶν ἔτρεξεν ὅσον γρηγορώτερα ἠμποροῦσε καὶ μὲ τὸν τρόπον ποῦ ἤξευρεν αὐτός, ἄνοιξε τὴν καταπακτήν.

Ὁ «Ρ» εἰσῆλθεν ἀμέσως. Ἦτο ὠχρός, ἐξηντλημένος καὶ ἤσθμαινε.

Ἔκαμεν ὀλίγα βήματα παραπαίων, καὶ δείχνων πρὸς τὴν καταπακτήν, ἐταύλισε:

—Τὸ σπίτι εἶνε περικυκλωμένο..... Τριάντα πόλισμαν....πενῆντα....ἑκατό...

Τρέμων σύσσωμος, ὁ Σκυλοκέφαλος ἔτρεξεν εἰς μίαν θυρίδα, ἐκύτταξεν ἔξω κ' ἐφώναξε:

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος!.. Σωθῆτε! φύγετε γρήγορα, ἀπὸ τὸ διάδρομο!.. γρήγορα!

Ὁ ὑπόγειος αὐτὸς διάδρομος, τὸν ὁποῖον καὶ οἱ θαμῶνες ἀκόμη τοῦ ἀσύλου ἠγνόουν, ἦτο ἡ τελευταία σωτηρία.

Ποῦ ἔβγαζεν ὅμως; Αὐτὸ μόνον ὁ Σκυλοκέφαλος τὸ ἐγνώριζε. Καὶ ἴσως, καλὰ-καλά, οὔτε αὐτός.

(Ἕπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἐναέρια δρόσημα

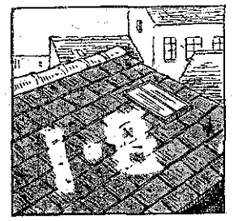

Ὑπάρχουν τώρα κ' ἐναέρια δρόσημα, διὰ νὰ ὁδηγοῦνται οἱ ἀεροπόροι. Ἰδοὺ τὸ πρῶτον ποῦ ἔγεινεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἶνε εἰς τὸ Πυτώ, ἐπὶ τῆς στέγης μιᾶς μεγάλης οἰκίας καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ πελωρίους ἀριθμοὺς ζωγραφισμένους μὲ λευκὸν χρῶμα εἰς τὰ κόκκινα κεραμίδια.

Περίεργον τραῖνον

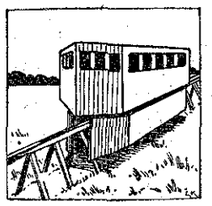

Τὸ τραῖνον τοῦτο, ἢ μᾶλλον βαγόνι, δὲν φοβεῖται ἀπὸ ἐκτροχίασιν. Κινεῖται ἐπάνω εἰς μίαν μόνον ράβδον καὶ εἰμπορεῖ ἀκινδύνως νὰ τρέχῃ καὶ ἑκατὸν σαράντα χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Εἶνε νεωτάτη ἐφεύρεσις, εἰσαχθεῖσα ἤδη εἰς πολλοὺς σιδηροδρόμους.

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἔγκαιρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

Δένδρον - Γράμμα

Τὸ δένδρον τοῦτο, τοῦ ὁποίου βλέπετε εἰς τὴν ἀπέναντι εἰκόνα μόνον τὸν κορμόν, εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του κ' εὑρίσκεται εἰς τὸ Μάντζεστερ εἰς τὸ κτῆμα τοῦ κ. Μπέκερ. Ἀποτελεῖ ἕνα κανονικώτατον ΝΙ.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α') Μαγικὴ εἰκών.

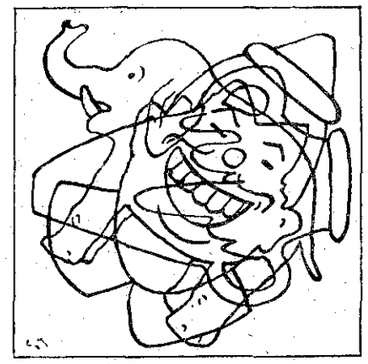

Τί παριστᾷ αὐτὴ ἡ εἰκών; Ἐκ πρώτης ὄψεως τίποτε. Ἂν προσέξετε ὅμως καλά, θὰ ἰδῆτε ὅτι παριστᾷ τρία διάφορα πράγματα, ζωγραφισμένα τὸ ἕν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Νὰ τὰ ξεχωρίσετε καὶ νὰ τὰ ὀνομάσετε.

β') Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἱματωμένο Ξίφος

		ΣΟ		
	ΜΕ	ΛΑ	ΟΝ	
ΓΙ	ΠΥΡ	ΤΡΙΚ	ΓΟΣ	ΜΙ
	ΛΑ	ΛΟΓ	ΚΑ	
		Λ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

γ') Μαγικὴ εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος

Ἐστάλη ὑπὸ Κούλας Α. Κονταρίνη

— Δήμητρα! παίζεις ἀκόμη καὶ δὲν τὸ ἑτοιμάζεις;

— Ποιό;

— Μὰ δὲν σοῦ τὸ εἶπα;

Λύσεις τοῦ 34ου φύλλου

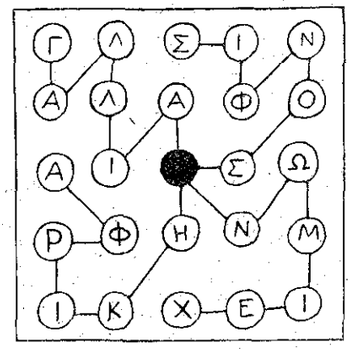

α') Γαλλία, Σίφνος, Ἀφρική, Χειμών.—β') Soie, soi, oie.

Ἴδε τὸν Ὀδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Χαρισμένο στὸν Τέλλο Ἄγρα

Ἀκκουμπισμένη σ' ἕνα βράχο, σκεπτική ἡ γυναῖκα τοῦ θαλασσινοῦ, ψάχνει μὲ τὰ μάτια της τὸ πέλαγος, γιὰ νὰ διακρίνῃ τὸ πλοῖο ποῦ ζητᾷ.

Δίπλα της ἕνα μικρὸ ἀγγελοῦδι, μ' ὁλόσγουρα ξανθὰ μαλάκια, παίζει μὲ τὰ χαλίκια τῆς θάλασσας.

Ὁ μπάτης ποῦ φυσᾷ, σκορπίζει παντοῦ τὴ δροσιά του. Τὰ μικρὰ κύματα, χαρούμενα, σποῦν ἐπάνω στὰ βράχια.

—Παναγιά μου! Ἄγιε μου Νικόλα, ψιθυρίζει ἡ μητέρα, βοήθησέ τον νἆρθῃ γερός,—ἐνῷ ὁ μικρούλης βουτᾷ τὰ ποδαράκια του μέσ' στὰ νερά.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπόσυρε τὸ πρόσωπό της ἀπὸ τὸ πέλαγος καὶ τὰ βλέμματά της, γεμᾶτα στοργή, ἔπεσαν ἐπάνω στὸ παιδί της, ποῦ ἀμέριμνα ἔπαιζε.

Παραπονεμένες φράσεις ἔφυγαν ἀπὸ τὸ στόμα της.

—Πῶς περνᾷ ὁ καιρός, εἶπε. Προχθὲς ἀκόμη ἦταν μωρό...Τοῦ μοιάζει τοῦ πατέρα του. Σὲ λίγο ἡ φτωχιὰ θὰ τὸ ἰδῶ καὶ αὐτὸ ναύτη.

—Μητέρα, ἐφώναξε τὸ παιδὶ καὶ τὴν παρέσυρε ἀπ' τοὺς συλλογισμούς της. Δές, μ' αὐτὸ θὰ κάνω ταξείδια· (καὶ τῆς ἔδειξε ἕνα καραβάκι ἀπὸ φελλό.)Μά, πότε θἄρθῃ πειὰ ὁ πατέρας;...

—Θἄρθῃ, χρυσό μου, θἄρθῃ !...

Ὁ ἥλιος ἔδυσε· ὁ οὐρανὸς πορφυρώθηκε· τῶν βουνῶν ἡ γαλάζιες κορυφὲς χρυσώθηκαν. Πολλὰ πλοῖα μπῆκαν μεσ' στὸ λιμάνι, κανένα ὅμως δὲν ἦταν ἐκεῖνο ποῦ περίμεναν.

—Πᾶμε, παιδί μου, εἶπε ἡ μητέρα, καὶ σηκώθηκε.

—Καὶ ὁ πατέρας; ρώτησε ὁ μικρός.

—Δὲν θἄρθῃ ἀπόψε, ἔλα. πᾶμε....

Ἔρριψαν τελευταῖο βλέμμα στὴ θάλασσα. Μιὰ μπρατσέρα μὲ ἀνοικτὰ πανιὰ ἐπρόβαλε. Κραυγὴ γεμάτη χαρὰ ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη τῆς μητέρας.

—Ὁ πατέρας σου! ἐφώναξε.

Τὸ μικρὸ ἐσήκωσε τὰ παχουλὰ χεράκια του κι' ἀγκάλιασε τὰ γόνατά της.

—Πᾶμε, χρυσό μου, νὰ τὸν πάρουμε ! προσέθεσε τώρα χαρούμενη ἐκείνη.

Τὸ ἐπῆρε στὴν ἀγκαλιά της κ' ἔτρεξε στὴ βάρκα, ποῦταν δεμένη στὴν ἀκρογιαλιά.... ***Σκλαβωμένος Ἕλλην***

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Ἥσυχη 'ς τὸ δρόμο μου περπατοῦσα, ὅταν ἕνα ἐκνευριστικὸ γκρρρρ...ἀκούστηκε. Ὅλοι τὰ κεφάλια μας 'ς τὸν οὐρανὸ σηκώσαμε. Ἕνα ἀεροπλᾶνο πετοῦσε 'ς τὸν ἀέρα. Μὲ τὸ πρῶτο βλέμμα, ὁ νοῦς μου πετάχτηκε 'κεῖ κάτω: ἐκεῖ ποῦ τόσα παιδιά, τόσοι νέοι, τόσοι ψόπανδροι, τόσοι γέροι ἀκόμη, πέφτουν γιὰ τὴν πατρίδα....

Πόσες φορὲς αὐτὰ τὰ ἀεροπλάνα κάνουν ψυχὲς ν' ἀφήσουν αὐτὸ τὸν κόσμο, γιὰ κἄτι ὁλότελα ἄγνωστο, τρομακτικό; Ὅταν ἡμεῖς ἥσυχοι περπατοῦμε 'στὸ Φάληρο, ἢ γελᾶμε σὲ ἐπιθεώρησι ἢ σὲ κινηματογράφο, πόσες ψυχὲς νὰ ταξειδεύουν γιὰ τὸ αἰώνιο ταξεῖδι, ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀεροπλάνα, ποῦ ὅταν ἡμεῖς τὰ βλέπωμε, χαιρόμαστε γιὰ τὴν πρόοδο ;

Ἴρις

Σ' ΕΝΑ ΝΗΣΙ

Φτωχὸ νησί, στῆς θάλασσας
τὰ πλάτια πεταμένο
ἀπὸ γιγάντιο χέρι,
ἐπρόσταξεν ἡ μοῖρα σου
νὰ δέρνεσαι-καϋμένο,
αἰώνια ἀπ' τὰ κύματα
τ' ἄγρια...Γιατί; Ποιὸς ξέρει!....

Ὅταν βογγάει ὁ ἄνεμος
κ' ἡ θάλασσα ὅλη ἀνάφτει
καὶ πόλεμο ἀρχινοῦνε
καὶ τρέμει ἡ ἀτρόμητη καρδιὰ
τοῦ ἡλιοκαμένου ναύτη
μήπως τὰ μαῦρα κύματα
τὸ πλοῖο του καταπιοῦνε·

Ἐσὺ τοῦ πόλεμου αὐτὸνυοῦ,
Νησάκι, εἶσαι τὸ θῦμα!
Στ' ἀδύνατο κορμί σου
νὰ συντριφτῇ μὲ πάταγο
ἔρχεται κάθε κῦμα,
κι' ὅπου νὰ στρέψω ὅλο ἀφροί
σκεπάζουν τὴν ἀκτή σου.

Καὶ μήπως σὺ τοὺς ἔφταιξες;..
Ὁ ἀκοίμητος σου ὁ φάρος
τὰ μάτια ὁλοῦθε στρέφει
κ' εἶνε ζωὴ στὸν ναυαγὸ
ποῦ τὸν προσμένει ὁ χάρος,
καὶ σ' ὅσα πλοῖα πλανήθηκαν
μεσ' στὸ σκοτάδι, γνέφει.

Μόνο σὰν πέφτει ὁ ἄνεμος
κι' ὅταν τὸ κῦμα πέφτει,
μεσ' στὴν ὡραία γαλήνη
ποῦ μοιάζει ἕνα κρυστάλλινο
ἡ θάλασσα καθρέφτη,
τότε καὶ σένα μιὰ στιγμὴ
ν' ἀναπαυθῇς σ' ἀφίνει.

Ἰωάννινα ***Ροδοδάφνη***

ΠΕΙΝΩ

Μελανιασμένη καὶ ὀρφανή, στοὺς δρόμους τρέχω. Τὰ πόδια μου κουράσθηκαν, δὲν βαστῶ πειὰ στὴ δυστυχία τῆς ζωῆς. Τρέμω...κρυώνω...Πεινῶ..,

Εἶμαι μικρὴ καὶ νὰ δουλέψω δὲν μπορῶ. Ἀλλοίμονον! Ἦτο τῆς τύχης μου νὰ μείνω ὀρφανή, χωρὶς στήριγμα, χωρὶς τίποτα, καὶ πάντα μὲ τὴν πεῖνα συντροφιά.

Διαβάτες εὐτυχισμένοι, ρίξτε μιὰ ματιὰ σὲ φτωχὸ πλάσμα ποῦ προσμένει τὴν ἐλεημοσύνη σας. Δόστε μου λίγο ψωμὶ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ζήσω...

Ἂν ξέρατε τί ὑποφέρω!.. Μὴ νομίζετε πῶς σᾶς τὸ ζητῶ ἀπὸ λαιμαργία, ὄχι, σᾶς τὸ ζητῶ γιατὶ πάσχω, σᾶς τὸ ζητῶ γιατὶ αἰσθάνομαι πῶς πεινῶ...

Λυπηθῆτε με! Τὸ λίγο ψωμί, ποῦ ὅταν τὸ ζητῶ, ματώνει ἀπ' τὴν ντροπὴ ἡ καρδιά μου, θὰ μοῦ δώσῃ τὴ ζωή.

Μὴν ἀργῆτε, διαβάτες, γιατὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα πεθαίνω...

Κῦμα τοῦ Βοσπόρου

ΟΙ ΖΙΖΙΚΟΙ

Οἱ ζιζίκοι! Τὰ θύματα τῶν παιδιῶν.,.. Ἀλήθεια, τὶ ὑποφέρουν καὶ αὐτοὶ τώρα τὸ καλοκαῖρι. Εἶνε τὸ παιγνίδι τῶν παιδιῶν, τοὐλάχιστον ἐκείνων ποῦ μένουν τὸ καλοκαῖρι εἰς τὴν ἐξοχήν.

Προχθὲς ἤμουν εἰς τὸ χωράφι μας μὲ τὴ μικρή μου ἀδελφή. Ἦτο ἀπόγευμα. Πλῆθος ζιζίκων ἐπέτων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς δένδρου εἰς τὸ ἄλλο καὶ δὲν ἠκούετο παρὰ τὸ ἀτελείωτο των ζί.....

Τὸ ἀδελφάκι μου δὲν ἔκαμνε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ τσακώνῃ ζιζίκους.

Κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ χωράφι.

Ἄλλους ἔπιανε καὶ τοὺς ἄφινε νὰ φεύγουν, ἀφοῦ τοὺς ἐπαίδευεν ἄλλους τοὺς ἔζεβε νὰ γυρίζουν ἀλῶνι, καὶ χίλιες ἄλλες τυραννίες τοὺς ἔκαμνεν.

Οἱ καϋμένοι, τὶ ὑποφέρουν.

Πρόμαχος τῆς Ἑπταλόφου

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Σπῦρος γράφων ἔχυσε τὴν μελάνην του ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὸ τετράδιόν του.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ, Σπῦρο ; τῷ λέγει ὁ πατήρ του.

— Τίποτε, μπαμπᾶ, ζωγραφίζω τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

. . Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβλάκι τῶν Ἀθηνῶν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου

τὴν 4ην Αὐγούστου 1915.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΩ. ὅτι ὅποιος εὐκολύνεται νὰ νανεώσῃ τὴν συνδρομήν τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἀπὸ τώρα, εἰμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ. Ἄλλως τε μόνον δυόμισυ μῆνες μᾶς μένουν διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔτος μας. Συνήθως, οἱ προθυμότεροι φίλοι ἀνανεώνουν πρὶν δημοσιευθῇ ἡ προκήρυξις τῆς τακτικῆς ἀνανεώσεως. Πάντοτε μ' εὐκολύνουν, ἀλλὰ τῆς προθυμίας των ἔχω ἀκόμη μεγαλειτέραν ἀνάγκην φέτος, ἕνεκα τῶν ἐκτάκτως δυσχερῶν περιστάσεων. Δὲν εἶνε μόνον ποῦ ἠλαττώθηθησαν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν ἀποκλεισμῶν· εἶνε ἀκόμη ποῦ ἀκρίβηναν ὅλα τὰ πράγματα. Κ' ἐξοδεύω σχεδὸν τὰ διπλάσια ἀπὸ ἄλλοτε διὰ χαρτί, εἰκόνας, μελάνην κτλ.

Ἐνεικὲ Λέον, σοῦ ἔστειλα χάρτην τῶν Λύσεων. Κατὰ τριμηνίαν, λέγει ὁ Ὁδηγός, νὰ μοῦ στέλλετε σημείωσιν τῶν Εὐσήμων σας, διότι αὐτὸ μ' εὐκολύνει εἰς τὴν ἐξέλεγξιν. Δὲν εἶνε ὅμως ἀπαραίτητον. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ μοῦ στείλῃ κανεὶς γενικὴν σημείωσιν, περιλαμβάνεται εἰς τὰ Ἀποτελέσματα. Ἀποκλείεται μόνον ὅποιος δὲν μοῦ στείλῃ τίποτε.

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου *Λεμεσιανή*, μὲ τὴν περιγραφὴν τῆς ὡραίας ζωῆς ποῦ κάνεις εἰς τὸ Καλοχῶρι. Ναί, ἐδιάβασα κ' ἐγὼ πολλὰ διὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως· ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι ἡ ἔκτακτος αὐτὴ ζέστη εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν κανονιῶν καὶ τῶν πολυβόλων... Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οἱ μετεωρολόγοι, πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἐπροφήτευσαν ὅτι θὰ ἔχωμεν καλοκαῖρι... χειμωνιάτικον! Σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια. Σοῦ τὰ ἔφερεν ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ταχυδρόμος;

Καλὴ ἀρχὴ λοιπόν! Τὸ ἐννεαετὲς *Ἀγρολούλουδο* μοῦ γράφει σήμερα τὸ πρῶτό του γραμματάκι. Τοῦ εὔχομαι νὰ τὰ χιλιάσῃ καὶ νὰ νανεδειχθῇ γρήγορα εἰς τὸν κύκλον μας. Τὸ ὁποῖον ἐλπίζω πολύ, ἀφοῦ ἀπὸ τώρα ὁ μικρός μου φίλος γράφει ἔτσι ὡραῖα καὶ «μὲ τὸ μικρό του τὸ μυαλό,» βρίσκει καὶ τὰς λύσεις τῶν Πνευμ, Ἀσκήσεων.

Τελέσιλλα, διὰ νὰ προτιμοῦν οἱ γονεῖς σου νὰ σπουδάσῃς εἰς Ὠδεῖον κανὲν ὄργανον καὶ φωνητικὴν μουσικήν. Θὰ πῇ ὅτι ἔχεις ἔκτακτην φωνὴν καὶ μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν μουσικήν. Κι' ἂν συμβαίνῃ πράγματι αὐτό, νὰ προτιμήσῃς καὶ σὺ τὸ Ὠδεῖον. Τί τὰ θέλεις! Γιὰ ἕνα κορίτσι. μοῦ φαίνεται καλλίτερο, νὰ τραγουδῇ παρὰ νὰ γορεύῃ εἰς τὸ δικαστήριον ὡς δικηγόρος. Πάλιν, ἂν ἔννοῆς ἐσύ,ποῦ ξευρεις τὸν ἑαυτόν σου,ὅτι ὡς μουσικὸς δὲν θὰ ἔκαμνες τίποτε, γίνου, ἀφοῦ σάρεσῃ, δικηγόρος.

Κυπριακὸν Πνεῦμα, ὅπως βλέπεις καὶ παραπάνω, τὴν συνδρομήν σου διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς καὶ ἀπὸ τώρα. Ναί, εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν Διαγωνισμῶν Λύσεων ἔγεινεν ἕνα μικρὸν λάθος, τὸ ὁποῖον διώρθωσα εἰς προηγούμενον φύλλον. Ὅπως δήποτε, ὁ λήξας Διαγ. εἶνε ὁ 150ός, καὶ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 18ου φύλλου, δηλαδὴ τὸν Ἀπρίλιον. Ὁ νέος ποῦ ἤρχισεν εἰς τὸ προηγούμενον, εἶνε 152ος. Ὁ 151ος εἶνε ὁ παρεμπεσὼν Διαγωνισμὸς Ἀσκήσεων.—Ὄχι, μεγάλα κομμάτια δὲν δέχομαι, οὔτε πρωτότυπα, οὔτε μεταφρασμένα.

Ἡ *Ναυτοπούλα* μοῦ γράφει: «Ἐδιάβασα τί ἔγραφαν στὸ τελευταῖο φυλλάδιο γιὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας. Μπορεῖ τἀγόρια νὰ δημοσιεύουν τὰ περισσότερα· νὰ ἰδοῦμε ὅμως ποιὸς δημοσιεύει καὶ τὰ καλλίτερα. Καὶ μοῦ φαίνεται, ὅτι σ' αὐτὸ τἀγόρια εἶνε νικημένα, γιατὶ τὰ κορίτσια γράφουν τὰ πιὸ ὡραῖα κομμάτια». Τί λέτε σεῖς γι' αὐτό ;

Ναί, *Φωνὴ τῆς Πατρίδος*, νὰ ἔχῃς πίστην εἰς τὴν «δικαίαν μου κρίσιν» καὶ νὰ μὴ παραπονῆσαι ποτέ. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον. Ὅσον διὰ τὴν «ἀγωνίαν» ἔως νὰ μάθῃς ἂν ἕνα κομμάτι σου ἐνεκρίθη ἢ ἀπερρίφθη, νομίζω ὅτι μὲ ὀλίγην θέλησιν εἰμπορεῖ νὰ ἐλαττωθῇ. Ἡ θέλησις τὰ κάμνει ὅλα. Διατί μελετᾷς τώρα μὲ τόσην ζέστην; Διότι θέλεις νὰ ἐπιτύχῃς εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις σου. Σοῦ τὸ εὔχομαι ἀπὸ καρδίας.

Θέλετε νὰ ζηλεύσετε ὅσοι ψήνεσθε μέσα εἰς τὰς πόλεις; ἢ νὰ αἰσθανθῆτε ὀλίγην δροσιὰν ὅσοι δὲν εὑρίσκετε τώρα οὔτε εἰς τὰ χωρά; Διαβάστε αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τῆς *Τρελλῆς Νεράϊδας*: «Ἕνα ὁλόκληρο μῆνα περπατοῦσα στὰ βουνά. Πέρασα θαυμάσια, γιατὶ δὲν αἰσθάνθηκα ζέστη καθόλου. Κι' ὄχι μόνον δὲν ἔκανε ζέστη, ἀλλὰ κρύο φοβερό, γιατὶ τὸ βουνὸ ἦταν πολὺ ψηλό, (1600 μέτρα.) Φαντάσου ὅτι εἴχαμε πάρη ὅλο χειμωνιάτικα ροῦχα καὶ κάθε βράδυ.. ἀνάβαμε φωτιά. Ἤσαν καὶ ἄλλες οἰκογένειες κι' ἔμειναν ὅλες πολὺ εὐχαριστημένες.» Πῶς;

Μικρὸ Πρόσκοπε, σοῦ ἔστειλα τὰ βιβλία ποῦ παρήγγειλες. Σὲ συγχαίρω ποῦ ἀν καὶ ὁ μικρότερος τῆς τάξεώς σου, ἐπροβιβάσθης μὲ τὸν ἀνώτερον βαθμόν. Σοῦ ἄξιζε τὸ ὡραῖο ρολόγι ποῦ σοῦ ἐχάρισεν ὁ μπαμπᾶς, καὶ πολλὰ ἄλλα δῶρα σοῦ ἀξίζουν ἀκόμη.

Ἰδού, *Μεσσηνιακὴ Ἀκτή*: Ἐὰν ἀπὸ τὰ τρία λογοπαίγνια μιᾶς τριπλῆς Ἀσκήσεως; (ἀριθ.44—46 παραδείγματος χάριν) εὕρῃς μόνον τὰ δύο, ἢ μόνον τὸ ἕν, ἔχεις δύο ὀρθὰς λύσεις, ἢ μίαν. Τρεῖς θὰ ἔχῃς ἂν εὕρῃς καὶ τὰ τρία λογοπαίγνια. Μιᾶς ἀκροστιχίδος ὅμως, ποῦ ἔχει ἕνα μόνον ἀριθμὸν (μονὴ Ἄσκησις, μία λύσις), ἐὰν δὲν εὕρῃς ὅλας της τὰς λέξεις, χάνεις τὴν μίαν αὐτὴν λύσιν.

Μ' ἐδρόσισες, *Ξανθὴ Πεταλούδα*, μὲ τὴν περιγραφὴν τῆς δροσερᾶς ζωῆς ποῦ κάμνεις ἐκεῖ πέρα. Δὲν θέλω ὅμως νὰ σὲ ἀπορροφᾷ τόσον ὥστε νὰ νομίζῃς ὅτι τὸν χειμῶνα ἔχεις περισσότερον καιρόν. Εἰμπορεῖς νὰ μοῦ γράφῃς καὶ τώρα τακτικά. Ἔξαφνα ὅταν πηγαίνῃς σ' ἀλῶνι, κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη πρινιά.

Τὸ *Λεσβιακὸν Ἀκρογιάλι* ἔκαμε θέατρον ἀνδρειχέλλων, ἐπροσκάλεσεν ὅλους τοὺς μικρούς του φίλους καί, ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῆς παραστάσεως, μοῦ στέλλει 50 λεπτὰ διὰ τὸν ἄπορον ποῦ θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητής μου. Εὖγε του!

Φιλόπατρι Μακεδών, νὰ ποῦ κατενίκησες τὸν φόβον σου καὶ ἀπήντησες ὡραῖα εἰς τὰς ἐξετάσεις σου. Μπράβο! Ἐχάρη πολὺ καὶ ὁ κ. Φαίδων ποῦ συνέτεινε διὰ τῆς ἐπιστολῆς του. Εἰπὲ εἰς τὸν φίλον μας ὅτι μοῦ εἶνε πολὺ ἀγαπητὸς καὶ νὰ μοῦ γράφῃ. Ἂν δὲν τοῦ ἀπήντησα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τυχαῖον συμβάν, ποῦ θὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅταν μοῦ δοθῇ καιρός.

Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, *Αἱματοβαμμένο Δαφνόκλαδο*. Ἀλλ' αὐτὰ ποῦ προτείνεις δὲν γίνονται. Οὔτε 100 συνδρομηταὶ δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν διπλῆν συνδρομήν. Ὅσον δὲ διὰ τόμον Βιβλιοθήκης, ἡ ἐποχὴ εἶνε πολὺ ἀκατάλληλος δι ἐκδόσεις βιβλίων. Ὅταν τελειώσῃ ὁ πόλεμος, τότε βλέπομεν.

ΑΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Αἱ σκέψεις τῆς μητέρας» τῆς *Ἴριδος*.—«Ἀηδών καὶ ὄνος» τοῦ *Διαβολάκι τῶν Ἀθηνῶν*.—«Παραιτήσεις» τῆς *«Ἀτρίδος τῆς Ἀρχαιότητος»*.—«Ἀπέρριπτος Εὐτυχία» τῆς *Διαρήτου Κυανολεύκου*.—«Μεσημέρι καλοκαιριάτικο» τῆς *Νικητρίας Κυανολεύκου*.—«Πρωϊνὸς Περίπατος» τῆς *Νησιωτοπούλας*.—«Ἡ Θάλασσα» τῆς *Φωνῆς τῆς Πατρίδος*.—Διάφορα τοῦ *Νεαροῦ Εὐπατρίδου* καὶ τῆς *Τρελλῆς Ναυτοπούλας*.—Ἡμέρα ἀτοχαιρετισμοῦ» τοῦ *Φιλοπάτριδος Μακεδόνος*.—«Σὰν ψέμματα» τῆς *Μαγιατοπούλας*.—«Τὸ πάθημα» τοῦ *Ἐνετικοῦ Λέοντος*.—«Ἤλθον, εἶδον, ἀπῆλθον» τοῦ *Κορυφαίου τῶν Ἠλεκτρολόγων*.—Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Περίπατοι» (ἀτέχνον ὕφος· λείπει ἀκόμη καὶ ἡ στίξις.)—«Μιὰ γλυκειὰ νύξ» (ἄτεχνον καὶ κοινόν.)—«Πρῶτα καὶ τώρα» (ὡραῖον τὸ θέμα ἀλλ' ἀτελὴς ἡ ἐκτέλεσις.)—«Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Βενιζέλου ἐν Μυτιλήνῃ» (ἀκατάλληλον.)—«Ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀδελφοῦ μου» (δὲν ἐπιτρέπεται χωρὶς Ψευδώνυμον.)—«Τὸ ὀρφανὸ» (ἄτεχνοι στίχοι καὶ δυσανάγνωστοι.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1915. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Πέτρος Ριονσαί, α.* (Π. Κ.) *Ἀγρολούλουδο, α,* (Π.Γ.)*Ἄνθος τῶν Λειμώνων, α.* (Ν.Λ.) *Μέλλουσα Ἡρωΐς,κ.* (Κ.Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν : *ἡ Τελέσιλλα* (0) μὲ *Φράουλαν, Ἀνθισμένην Βαμβακιάν, Γκραζιέλλαν*.—*Τὸ Μελαχροινὸ Διαβολάκι* (0) μὲ *Ρωβύρον, Ἀθιγγανίδα*.—ἢ *Ἀκτὶς Χαρᾶς* (0) μὲ *Τρελλὴν Ναυτοπούλαν, Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Ροδοπαῖον Ἑλληνόπαιδα, Ἔνδοξον Ἀεροναύτην, Νοσταλγίαν, Κερκυραϊκὴν Αὔραν, Χουσολαμπίδα, Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, Ὁμηριάδα, Χωριατοπούλαν*.—ἢ *Λήθη* (0) μὲ *Πατρίδα τῶν Ἡρώων, Προσφιλῆ Ἀνάμνησιν, Κῦμα τοῦ Θερμαϊκοῦ, Φούλαν, Ἑλληνικὴν Αἰγίν, Βέτο, Δακρυόστιστον Ζωήν, Κάρμεν, Μεγάλην Ἑλλάδα, Ἀγκαθάκι*.—ἢ *Ξανθὴ Πεταλοῦδα* (0) μὲ *Ἐβελίναν, Λανάην, Πρόμαχον τῆς Ἑπταλόφου, Ἀνθισμένην Βαμβακιάν, Πριγκήπισσαν τῶν Δολλαρίων καὶ ἅπαντας τοὺς ἐκ Κεφαλληνίας καὶ Ἀθηνῶν*.—τὰ *Ὄνειρα π' Ἀλήθευσαν* (0) μὲ *Δακρυόστιστον Ζωήν. Πριγκήπισσαν τῶν Δολλαρίων, Θησέα*.—ἢ *Αἰγυπτιακὴ Πυραμίς* (0) μὲ *Φανατικὴν Ἑλληνοπούλαν, Ροδαλὴν Αὐγούλαν, Βολιώτισσαν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἐλευθερώτην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Τρελλὴν Ναυτοπούλαν* (ἔχει καλῶς.) *Λεσβιακὴν Φάλαγγα* (ἔστειλα 21ον τόμον· τὸ βιβλίον ποῦ ἐρωτᾷς εἶνε ἐξηντλημένον·) *Κάστρον Καλαμῶν* (συμμερίζομαι ὅλην σου τὴν χαρὰν διὰ τὴν ἴασιν τοῦ σεβαστοῦ πατέρα σου· ἔτσι εὔρωστον νὰ τὸν βλέπῃς πάντα καὶ νὰ τὸν χαίρεσαι· διὰ τὸ ἄλλο ποῦ μοῦ γράφεις, δὲν ἔχει; πολὺ δίκηο· καὶ τὰ Παιδ. Πνεύματα εἰμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἐξαίρετα ὡς «κομμάτια» τῆς Σελίδος· καὶ ξεύρεις ἕνα καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα δὲν εἶνε εὔκολον· ἀξίζει πάντοτε ὅσον κι' ἕνα «κομμάτι».) *Θαλασσοποῦλι τοῦ Στόλου* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· τὴν γνώμην μου τὴν εἶπα παραπάνω·) *Πανελλήνιον Αἴγλην* (ἐλήφθη, εὐχαριστῶ.) *Κορυφαῖον τῶν Ἠλεκτρολόγων* (εὔχομαι λοιπὸν νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ ὄνειρον ποῦ ἐκφράζει τὸ ψευδώνυμόν σου.) *Κυπριακὸν Ἀστέρα* (βλέπεις τώρα, ὅτι ὁ «Μικρὸς Μετανάστης» ἔγεινε περιπετειωδέστερος καὶ ἀπὸ τὴν «Κασσετίνα»· ὁ Ραοὺλ κατήντησε *ντέτεκτιβ* σὰν τὸν Μωρίς!) *Ἡρωΐδα τῆς Δήμνου* (σὲ συγχαίρω διὰ τοὺς βαθμούς· ναί, τὸ ἄρτιον 10 εἶνε σπανιώτατον εἰς τὸ Γυμνάσιον.) *Κυματοβόλον Ποσειδῶνα* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) *Νεαρὸν Εὐπατρίδην* (ὄχι, διότι δὲν ἔχω τόπον.) *Ἀκτῖνα Χαρᾶς* (ἔστειλα.) *Αὐτόνομον Ἤπειρον* (ἐλήφθησαν.) *Γυθειωτάκι* (ἂν αὐταὶ αἱ ἱστορίαι ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν εἶνε συντομοι, στείλε τας διὰ τὴν Σελίδα· μὴ σοῦ ἀπήντησα καὶ δὲν τὸ εἶδες ;) *Φρεάντλην* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ πολύ.) *Δημ. Λαζ.* (τὸ ἔλαβα ὑπ' ὄψει μου διὰ νἀφαιρέσω ἴσον ἀριθμὸν Ἀσκήσεων.) *Φανατικὴν Ἑλληνοπούλαν* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα.) *Ἰουλίαν Φιλ.* (ἔστειλα· εἰμπορεῖς.) *Ὄνειρα π' ἀλήθευσαν* (ὡραία ἡ ἐπιστολή σου· εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντῶ ναί.) *Προσφιλῆ Ἀνάμνησιν* (βραδεῖον ἔστειλα.) *Πανελλήνιον Ἀστέρα* (ἔστειλα· εἶνε ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῆς ταινίας τῆς διεκπεραιώσεως καὶ ἀφορᾷ μόνον τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυδρομείου.) *Τέλλον Ἄγραν* (ἀδύνατον· ἔχω τόσον ὀλίγον χῶρον διαθέσιμον φέτος, ὥστε καὶ Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολὰς ἐνίοτε παραλείπω·) *Μεγάλην Ἑλλάδα, Διάστρητον Κυανόλευκον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *4ην Αὐγούστου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΜΕ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΧΑΣ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ὁ καλλίτερος σύντροφος—τὸ δροσιστικώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΚΑΙ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἔχομεν μίαν μεγάλην συλλογὴν τοιούτων θαυμασίων Τόμων, ἕκαστος τῶν ὁποίων τιμᾶται ἀπὸ 1 δραχμῆς μέχρι 10. Συμβουλευθῆτε τὸν τιμοκατάλογον ποὺ ἐδημοσιεύθη πολλάκις εἰς τὸ ἐφετεινὰ φύλλα καὶ κάμετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσετε ἓν ὡραῖον, ἀπολαυστικὸν καὶ ὠφέλιμον Καλοκαῖρι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Αὐγούστου — Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 4ης Ὀκτωβρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ.

443. Λεξίγριφος

Μὲ μία ἀντωνυμία
Καὶ μ' ἕνα χωράφι,
Ἓν ἄγριον ζῷον
Ἡ πέννα μου γράφει.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἄδδας

444. Συλλαβόγριφος

Στὴ μέση δύο συμφώνων
Ἓν καταφατικόν'
Κι' ἀρχαιοτάτη πόλις
Θὰ γίνῃ στὸ λεπτόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροπόλου της Δόξης

445. Στοιχειοτονοπνευματόγριφος

Ἄστρον μέγα συλλαμβάνω.
Γράμμα, πνεῦμα τοῦ ἀλλάζω,
Τοῦ μετακινῶ τὸν τόνον
Καὶ προφήτην παρουσιάζω.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Αἱματοβαμμένο Δάφνόκλαδο.

446. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε ρῶ καὶ βάλε νῦ
Καὶ τὸ θαῦμα θὰ γενῇ:
Τὸ βουνὸ θὰ περπατήσῃ
Καὶ ταύτιά του θὰ κουνήσῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ Σπυρ. Μαυρογιάννη.

447. Πυραμίς.

\+ Οἱ σταυροὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* + * = Ἔντομον.
* * + * * = Μέρος τοῦ νακοῦ.
* * * + * * * = Κράτος τῆς Ἀμε-
* * * * + * * * * = Μοῦσα. [ρικῆς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους.

448—450. Ἀστεῖα Παρεράματα.

1.—Ἂν κακούργους πίλους χάνῃς,
Τοὺς παλιοὺς μὴν τοὺς ξεκάνῃς.
2.—Πέτρα ποὺ μιλάει, δὲν μαλλιάζει.
3.—Ὅμηρος Ὁμήρῳ ἀεὶ βελάζει.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἄγρα.

451—453. Μεταμορφώσεις.

1.—Τὸ πῦρ διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἀήρ.
2.—Ὁ ὄνος διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἵππος.
3.—Ἡ Πύλος διὰ 3 μεταμ. νὰ γίνῃ Πάρος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καραμπογιᾶ.

441. Τριπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τάχιστα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἱστορικὴν κώμην τῆς Ἑλλάδος, τὰ τρίτα γράμματα ὅρος ἑλληνικὸν καὶ τὰ πέμπτα πτηνὸν ᾠδικόν:

1, Ὅπλον ἀμυντικόν. 2. Ἀρχαῖος φιλόσοφος. 3, Ποταμὸς τῆς Ρωσίας (τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.) 4, Ἄνθος εὐῶδες. 5, Πατὴρ ἀρχαίου ἱστορικοῦ. 6. Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Προσκόπου.

455. Φωνηεντόλιπον.

* - πτχ - δ / - ν - λττμ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μανιατοπούλας.

456. Γρῖφος.

τῶν εδ
τῶν τῶν εδ εδ
καλ χρῶμα τοτ' οὔς R ἢ θῦμα
τῶν τῶν εδ εδ
τῶν εδ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 22 καὶ 23

271. Ἀντιγόνη (ἀντί, γόνυ.)—272. (Καταργεῖται ὡς λανθασμένον.)—273. Ὀστις-σῖτος.

274. ΙΑΣΩΝ
ΠΑΡΟΣ
ΣΥΚΟΝ
ΚΩΝΩΨ
ΒΥΡΩΝ

275. *Τοσαῦτα ὄρη ὁρᾶτε ἡμῖν ὄντα πορευτέα.* (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας, ἐξ δεξιῶν καὶ ἐκ τῶν κάτω.)—276. ΚΟΑΡΟΣ—ΚΥΚΝΟΣ (ΚωΚυτός, ΌΛΥνθος, ΔίΚελλα, ΡῆΝος, ΌρΟς, ΣηΣτός.)—277. Μὴ ἐπιλανθάνου τῶν εὐεργεσιῶν.—278. *Ὁ Ἡσίοδος ἦτο ποιητὴς* (Ὦ! εἰς ι ὁδὸς ἢ τόπι ἢ τίς.)

279. Ἀνακπραδιὰ (ἀνά, παρά, διά).—280. Θύρα (θῇ, ρᾶ.)—281. Κάμηλος - χαμηλός.
282. M A N
A T Ω
P P Φ
E Y Δ O Ξ I A
N I K
E O O
Ξ Σ N
283. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ (ὁπλή, Λούκουλλος, ὕπατος, κύκλος, ῥάπτης, ἀόρατος, Ταρσός, Ἡρακλῆς, Σηστός.)—284. Ἑξῆντα (δέκα 3 καὶ δέκα 3.)—285. ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἵπποι, ἀΣτήρ, ΚύΠρος, ΚαλΑμαι, ῥόδοΝ, ΠαρίσΙοι, φάλαινΑ.)—286. Τῷ μὲν εὐτυχοῦντι πάντες οἱ ἄνθρωποι φίλοι, τῷ δὲ δυστυχοῦντι οὐδ' αὐτός ὁ γεννήσας.—287. *Πιστὸς φίλος χρυσοῦ ἄξιος* (π' εἰς τὸς - φῖ λ ὡς - χρ' εἰς ου - α ξῖ ὡς.)

Δαρυγγικῶν, Ὠτικῶν

καὶ Ρινοφαρυγγικῶν νόσων

εἰδικὸς ἰατρὸς

Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ ἀπὸ 10—12 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ.

Πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ ὁδὸς Δώρου 8α

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΙΕ—31]

Γενικὴ ἐπιστράτευσις ὅλων τῶν Διαβόλων. Ἀνταλάλασσω Μ. Μυστικὰ μόνον μὲ διαβόλους, βραβεύσω καλλίτερον τετράδιον ἀντὶ τάλμου δραχμῆς τῆς «Διαπλάσεως».

Μελαχροινὸ Διαβολάκι

[ΙΕ—32]

Λάτρις τῶν *Ἀνθέων*, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων σου μυρίας εὐχάς. ***Τρελλὴ Νεράϊδα***

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 29 Ἰουλ.—4 Αὐγούστου

ΑΘΗΝΩΝ: Ἰφικ. Ν. Κοκίδης, Δέσπω Σ. Κασάπη, Αλ. Θ. Νικολάου, Ἐμ. Στ. Μάστρας, Ἰω. Α. Πελεκάνος, Δημ. Σ. Πετρόπουλος, Παν. Ὄρρος, Σία Α. Πυλαρινοῦ, Δημ. Ν. Παπαδόπουλος, Δημ. Β. Δημόπουλος, Βασ. Φ. Κλήρης, Χάνς Κοκόλουτ, Κωνστ. Β. Καραβέλλος. Φογγαριάτικη Ἀκτίνα, Σπ. Π. Μπαμπάκος, Μαρία Ἰω. Γεραρῆ, Δ. Θ. Κωνσταντινίδης, Δεσποίνη Ν. Κοκίρου, Ἀγησ. Βραχιώτης, Γεωργία Α. Βραχιώτου, Ρουμελιωτάκι, Κούλα Α. Κονταρίνη, Σπ. Μπαμπάκος, Αθγ. Κ. Λεονάρδος. Εὐαγ. Α. Ἀρσταῖος. Κ. Π. Μπάρδης, Α. Ν. Ἰγγλέσης.
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ: Κωνστ. Χρ. Ἐλασώνας.
ΒΕΛΚΑΣ: Ἡρῶϊς τῆς Λήμνου.
ΒΕΛΛΟΥ: Κωνστ. Γ. Ραυτόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Γεωρ. Ι. Ἠλίας.
ΘΗΒΩΝ: Κωνστ. Σ. Χατζῆς.
ΘΗΡΑΣ. Ἰω. Δ. Κουτσογιαννόπουλος.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Πέτρος Ἰ. Βιτωλιάνος, Δημ. Σ. Θεμελῆς. Γεωρ. Δ. Ἀθμος, Παν. Γ. Κουπανέλης.
ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Εὐαγ. Δ. Πανεσλῆς.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Μαρία Κ. Καμβύσα, Μαρὴ Λεβέντη, Λίνα Λεβέντη, Δημ. Γ. Δεσύλλας.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀριστη Μεταξᾶ, Γ. Γ. Λιβιεράτος.
ΚΗΦΗΣΙΑΣ· Ι. Ν. Μωραΐτης.
ΚΑΙΜΑΚΙ (Ὕδρας): Νικ. Ι. Βάτης.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ἰω. Β. Χηνόπουλος.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Φιρ. Γ. Ματζιάς, Γεωρ. Δούλας, Παν. Ἀούερβαχ. Χρυσούλα Ἀθ. Νίτη, Παν. Ἀθ. Νίτης.
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ: Χαρ. Λαμπίρης.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ· Γεωρ. Π. Κουζῆς.
ΜΠΟΓΙΑΤΙ: Ἀγρολούλουρο.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ἀντ. Ν. Παβέλλας.
ΠΑΤΡΩΝ: Παν. Καράμαλης, Μίμης Ἀναστασόπουλος, Κούλης Ἀναστασόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δημ. Π. Μαστρογιώργος, Βασ. Μάλτας, Ἀχιλ. Ι. Λεονταμιανάκος, Δημ. Μ. Ἀρματᾶς, Δημ. Λαζαρίδης, Π. Κασσάνης.
ΠΥΡΓΟΥ: Ν. Β. Τσεκούρας.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Παν. Θ. Καλαμβόκης, Νικ. Κόκκινος, Γεωρ. Λεώπουλος,
ΣΠΕΤΣΩΝ: Ἐλ. Ν. Γεωργακόπουλος, Ψάρι τῆς Ξηρᾶς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἴνδαλμα τῆς Τριπόλεως, Βαλανιδοφάγος Ἀρκάς, Μελαχροινὸ Διαβολάκι, Βασ. Γ. Πουλόπουλος.
ΧΙΟΥ· Α. Μ. Πρῶϊος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τρεῖς· ΦΙΦΙΚΟΣ Γ. ΜΑΤΘΙΑΣ ἐν Λαυρείῳ, ΔΗΜΗΤ. Μ. ΑΡΜΑΤΑΣ ἐν Πειραιεῖ καὶ ΠΑΝ. Θ, ΚΑΛΑΜΒΟΚΗΣ ἐν Σπάρτῃ οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰτ τρεῖς μῆνας ἀπὸ της Σεπτεμβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου, 3 Ἀθῆναι.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παράσχον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		*Ἐξωτερικοῦ*	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία	φρ. 10.—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος *Ἐν Ἀθήναις, 15 Αὐγούστου 1915* *Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 37*

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Ραούλ.

Τὰ χαράγματα, οἱ ἵππεῖς ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον Νουέβα-Γκαλλία, κείμενον παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Πρὶν χωρισθῇ τοὺς συντρόφους του, ὁ Ραούλ, ὁ ὁποῖος εἶχε κάμῃ καθ' ὁδὸν τὸ σχέδιόν του, παρεκάλεσε τὴν μητέρα νὰ τοῦ πωλήσῃ μίαν φορεσιὰν τῆς κόρης της.

«Ἔτσι ἐσυλλογίζετο, θὰ μπορέσω νὰ παρακολουθήσω ἀκόμη τὸν Ἔλ Ἀγκίλα χωρὶς φόβον νὰ μὲ γνωρίσῃ. Καὶ ἄν, ὅπως εἶνε πιθανόν, θὰ πάρῃ τὸ πλοῖον τοῦ ποταμοῦ, θὰ μπῶ κ' ἐγὼ μέσα. Πῶς θὰ τοῦ πάρω κατόπιν τὸ λαχεῖο, δὲν ξεύρω. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω εἶνε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀφίσω στιγμή.»

Ἡ χωριάτισσα ἐξεπλάγη ὀλίγον ἀπὸ τὴν παράδοξον αἴτησιν τοῦ μικροῦ Γάλλου. Τί τὰ ἤθελε τὰ ροῦχα τῆς κόρης της; Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπείσθη μὲ μίαν καλὴν δέσμην ἀπὸ πέζος. Εἰς τὴν ἀργεντινὴν ἐξοχήν, τὸ χρῆμα δαμάζει τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὴν περιέργειαν.

«Σὲ παίγνυμε γιὰ ἐπιδέτιδα...» (Σελ. 294, στ. 6'.)

Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ Νουέβα-Γκαλλία, ὁ Ραούλ ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ σπιτάκι τῶν συνταξειδιωτῶν του ἐντελῶς ἀγνώριστος.

Δὲν ἦτο πλέον ἀγόρι—ἦτο κορίτσι. Καὶ τί κορίτσι!...

Εἶχε φορέσῃ ἕνα φουστάνι ἀπὸ μπλὲ μουσελίναν μὲ βολὰν καὶ ἕνα ἄσπρο καπελλάκι, σκοῦφον μᾶλλον, στολισμένον μὲ κόκκινες κορδέλλες. Ἔτσι ὡμοίαζε μὲ τὰς «σίνας» ἐκείνας, τὰς ἡμιαγρίους κόρας τῶν Ἰνδῶν, ποὺ πηγαίνουν ὑπηρέτριαι εἰς τὰς πλουσίας οἰκογενείας τοῦ τόπου καὶ φοροῦν τὰ κτυπητότερα χρώματα. Διὰ νὰ ὁμοιάζῃ μάλιστα περισσότερον, ἡ χωριατοπούλα ποὺ ἐστόλισε τὸν Ραούλ, ἔβαψε καὶ τὸ πρόσωπόν του μὲ ζαφουράναν.

Ὅταν ὁ μικρὸς Γάλλος εἶδεν εἰς ἕνα καθρέπτην τὰ χάλια του, ὀπισθοχώρησεν ἔντρομος.

— Δὲν ξέρω τί εἶμαι ὡς ἀγόρι, ἐσυλλογίσθη, ὡρισμένως ὅμως ὡς κορίτσι εἶμαι τέρας.

Ἀλλ' ἦτο ἀγνώριστος ἐντελῶς καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ οὐσιῶδες. Ἀκινδύνως ἠμποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του, δηλαδὴ—πρὸς τὸ παρόν,—τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κλέπτου του. Ὁ φόβος του ἦτο τώρα μήπως, ὅσον νὰ ἐνδυθῇ αὐτός, ὁ Ἔλ Ἀγκίλα εἶχε φύγῃ ἀπὸ τὸ χωρίον. Ἀλλ' ὄχι! Μόλις ἔκαμεν ἑκατὸν βήματα εἰς τὸν δρόμον, τὸν εἶδε πάλιν μέσα εἰς ἕνα παντοπωλεῖον.

Ἦτο ἀκκουμπισμένος εἰς τὸ παγκάρι, ἔπινε ρακὴν καὶ συνωμίλει μὲ τὸν παντοπώλην.

Εἰς τὰ χωρία τῆς Ἀργεντινῆς, τὰ παντοπωλεῖα εἶνε ὀλίγον ἀπ' ὅλα: τράπεζαι, καφενεῖα, ἐστιατόρια, γραφεῖα πληροφοριῶν, πρακτορεῖα, λέσχαι.

Διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεταμορφώσεώς του, ὁ Ραοὺλ ἀπεφάσισε νὰ εἰσέλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μαγαζί. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν προδοθῇ διὰ τῆς γλώσσης, περιωρίσθη νὰ δείξῃ μὲ τὸ δάκτυλον κάτι μεταξωτὰ σαλάκια καὶ ἔπειτα ἤρχισε νὰ διαλέγῃ σιωπηλός.

Ὁ Ἰνδὸς ἦτο δύο βήματα παρέκει.

Μόλις κατεδέχθη νὰ κυτάξῃ τὸ ἄσχημο καὶ κακοντυμένο κορίτσι κ' ἐξηκολούθησε τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν καταστηματάρχην. Ὁ Ραοὺλ, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν δοκιμήν, ἐπρόσεξε νὰ κούσῃ κ' ἐνόησεν ὅτι ὁ κλέπτης τὸν ἐ-

«Πολὺ ἀστεῖο ζευγάρι!...» Σελ. 294, στ. α'.)